

Sygn. Akt XVII AmE 307/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w J. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 września 2019 roku, Nr (...)(...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w J. kwotę 1.737,00 zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 307/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 września 2019 roku numer (...)(...), na podstawie art. 56 ust. 2, art. 56 ust. 1 pkt 3a i art. 56 ust. 6 i 6a oraz w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 14 marca 2019 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia podmiotowi działającemu pod nazwą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w J., NIP: (...) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) Sp. z o.o. Sp. K. w dniach 10 - 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem: ul. (...), (...)-(...) G., naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej

wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) Sp. z o.o. Sp. K. karę pieniężną w kwocie 41 561,00 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy pięćset sześćdziesiąt jeden złotych zero groszy).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w J. złożył odwołanie.

Przedmiotową decyzję zaskarżył w całości i zarzucając jej:

1. naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11 w zw. art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, poprzez błędną ich wykładnię i uznanie, że przepisy te przewidują możliwość ukarania odbiorcy za niezastosowanie się do poleceń operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego przed wydaniem rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 ustawy,
2. naruszenie art. 2 Konstytucji RP poprzez pominięcie zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść przedsiębiorcy,
3. naruszenie art. 2 Konstytucji RP poprzez nałożenie kary w wysokości niezgodnej z kryterium proporcjonalności,
4. naruszenie art. 56 ust. 6 ustawy poprzez brak uwzględnienia ustawowych przesłanek przy wymierzeniu kary pieniężnej,
5. naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy uznanie, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o:

1. uchylene decyzji w całości;
2. na wypadek nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w pkt 1 – o zmianę decyzji i wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 738 zł;
3. zasądzenie na rzecz spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem nakładu pracy pełnomocnika.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) dostarczał Odbiorcy: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w J., energię elektryczną na podstawie Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...) z dnia 9 grudnia 2010 r. Zgodnie z § 3 ust. 2e ww. umowy Odbiorca zobowiązany był do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. (k. 37-60 akt adm.)

Od dnia 1 sierpnia 2013 roku Odbiorcą obowiązywała moc umowna określona dla miesiąca sierpnia o wartości 950 kW. (k. 143, 144 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, dotyczące Odbiorcy w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w piśmie z dnia 15 lipca 2014 r. o sygn. (...). W planie ograniczeń wskazano wartość mocy umownej o wartości 0,75 MW. (k. 83 akt adm.)

Pismem z dnia 6 sierpnia 2014 roku Odbiorca zwrócił się do (...) o zmianę planu ograniczeń, w szczególności poprzez ustalenie wysokości mocy umownej na wartość 0,95 MW oraz wartość mocy bezpiecznej na wartość 0,75 MW. (k. 85 akt adm.)

Pismem z dnia 18 sierpnia 2014 roku (...) odmówiło zmian w planie ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku. (k. 86 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci (...) S. z o.o. Sp. K. (dalej: (...)) jest przyłączona, pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. o znaku TD/ (...)(...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego pod adresem: G., ul. (...) (dalej „obiekt Odbiorcy”). Z informacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) wynika, że wartości przekroczeń w poszczególnych dniach wynosiły:

1. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 8,1709000 (MW w godzinie);
2. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 4,3142000 (MW w godzinie);
3. 12 sierpnia 2015 r. łącznie 1,3687000 (MW w godzinie).

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 13,5838000 MW w godzinie. (k. 3-4 akt adm.)

Pismem z dnia 14 marca 2019 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez

Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 25 marca 2019 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując wraz z dokumentami, do których nadesłania wzywano. Wskazał w szczególności, że w dniu 4 sierpnia 2014 r. (...) otrzymał od (...) SA. plan ograniczeń poboru mocy, na wypadek wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, potwierdzający, że przy 20 stopniu zasilania (...) zmuszony byłby do wyłączenia wszelkich urządzeń elektrycznych. Z uwagi na powyższą okoliczność oraz charakter prowadzonej działalności w ramach punktu poboru będącego przedmiotem umowy (...) niezwłocznie po otrzymaniu ww. pisma zwrócił się do (...) z wnioskiem o zmianę umowy i zwiększenie poziomu mocy bezpiecznej do 750 kW. W skierowanym piśmie wskazano, że w centrum dystrybucyjnym (...) (stanowiącym punkt poboru) magazynowane są znaczne ilości żywności w mroźniach i chłodniach. Zastosowanie się do proponowanych poziomów ograniczeń (w szczególności w przypadku 20 stopnia zasilania) spowodowałoby zniszczenie znacznych ilości żywności. Powyższy wniosek spotkał się jednak z odmową. Odbiorca wskazał też, że podejmował wszelkie możliwe działania zmierzające do ograniczenia poboru, przy czym, ograniczenie mocy do poziomu wskazywanego przez (...) SA. nie było możliwe bez jednoczesnego zniszczenia żywności w ogromnej ilości. Wniósł też o odstąpienie od wymierzenia kary, ewentualnie o wymierzenie kary w symbolicznej wysokości.

(k. 9-86 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 87, 89-132, 133, 135-138, 141, 143-144, 145, 147-160, 161, 162-175 akt adm.)

Pismem z dnia 5 września 2019 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 5 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 176 , 180 akt adm.)

Odbiorca w 2018 roku osiągnął przychód (...) zł. (k. 14 akt adm.)

W dniu 17 września 2019 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 181-189 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których

mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Pozwany twierdził, że powód nie dostosował się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku i dokonał przekroczenia dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej

wysokości 13,5838000 MW w godzinie. Z treści pism OSD z dnia 31 lipca 2013 roku i z dnia 9 lipca 2019 roku (k. 143, 144 akt adm.) bezspornie wynika, że plan ograniczeń nie uwzględniał mocy umownej, która dla miesiąca sierpnia, w tym sierpnia 2015 roku wynosiła 950 kW.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, a nie powód. Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że powód, jako podmiot najlepiej znający specyfikę swego przedsiębiorstwa niezwłocznie po otrzymaniu planu ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku (co nastąpiło w dniu 4 sierpnia 2014 roku), już pismem z dnia 6 sierpnia 2014 roku (k. 90 akt adm.) zwrócił się do (...) o uwzględnienie wyższych wartości w planie ograniczeń. Wniosek ten w szczególności dotyczył wartości mocy umownej, obowiązującej przy 11 stopniu zasilania o wartości 950 kW, ale również wartości mocy bezpiecznej o proponowanej przez powoda wartości 750 kW, gdyż w planie ograniczeń wartość ta wynosiła 0 MW. (...) w piśmie z dnia 17 kwietnia 2019 roku, wskazał, że: „ (...) nie jest w stanie odnieść się do informacji odbiorcy, dotyczących zasad prowadzenia obsługi urządzeń odbiorczych oraz możliwości redukcji zapotrzebowania na energię elektryczną po wprowadzeniu ograniczeń, gdyż są to kwestie wynikające ze specyfiki działalności prowadzonej przez odbiorcę i (...) nie posiada wiedzy w tym w tym zakresie”. (k. 89 akt adm.). Powód jednakże, we wskazanym wyżej piśmie z dnia 6 sierpnia 2014 roku wskazywał na brak możliwości dostosowania się do planu ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku, z uwagi na fakt, że magazynuje znaczne ilości żywności w mroźniach oraz chłodniach, które w przypadku ograniczenia dostaw energii elektrycznej ulegną zniszczeniu poprzez nieefektywną pracę lub brak pracy instalacji chłodniczej. Należy tu podkreślić, że mając na względzie przedstawiony wyżej charakter działalności, z oczywistych należy przyjąć, że w miesiącach letnich zapotrzebowanie mocy umownej będzie największe, jak również to, że w przypadku ogłoszenia 20 stopnia zasilania, przy określonej przez (...) wartości 0 MW, czyli nagle całkowite zaprzestanie poboru energii w przypadku powoda nie będzie możliwe. Pomimo tego, (...) nie uwzględnił powyższego wniosku. Należy tu podkreślić przede wszystkim, że nowe wartości mocy umownej zostały ustalone względem powoda już od dnia 1 sierpnia 2013 roku, a powód natychmiast po otrzymaniu planu ograniczeń, który nie uwzględniał w sposób prawidłowy wartości mocy umownej jak i wartości mocy bezpiecznej z przyczyn wyżej wskazanych, zwrócił się o wskazanie wyższych wartości w

planie ograniczeń. Z powyższego wynika, że plan ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku został opracowany niezgodnie z niezgodną z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Powyższe jest o tyle istotne, że w myśl cytowanego wyżej §9 rozporządzenia, wielkości planowanych ograniczeń zawarte w planach ograniczeń określa się z uwzględnieniem wysokości mocy umownej określonej w umowie, przy 11 stopniu zasilania, zwłaszcza, iż stopnie zasilania od 12 do 19 (które według zbiorczego zestawienia były wprowadzone w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku – k. 3-4 akt adm.) powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Warto tu też zauważyć, że poszczególne wartości w pozostałych stopniach zasilania, w przypadku uwzględnienia właściwej mocy umownej tj. 950 kW, byłyby równomiernie obniżanie, jednak wartością wyjściową byłaby wartość 950 kW, nie zaś 750,00 kW (która była prawidłowa jedynie dla pierwszego kwartału). Ponadto, wskazywanie wartości minimalnej mocy bezpiecznej, obowiązującej przy 20 stopniu zasilania, determinowane jest treścią § 3 ust. 4 rozporządzenia, tj. nie może powodować w szczególności zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych, która to okoliczność ma szczególne znaczenie uwzględniając wskazany w odwołaniu przedmiot działalności powoda związanej z koniecznością magazynowania żywności w znacznej ilości. Jak już wyżej wskazano, powód mając na względzie profil swojej działalności, podjął wszelkie możliwe działania już dniu 6 sierpnia 2014 roku, aby plan ograniczeń został opracowany w sposób prawidłowy, zgodny zarówno z treścią § 9 jak również § 3 ust. 4 rozporządzenia. W konsekwencji, brak opracowania planu ograniczeń, który odpowiadałby treści rozporządzenia jest okolicznością, za którą powód nie ponosi odpowiedzialności. Nieuprawnione było zatem stanowisko pozwanego, któremu znane były powyższe okoliczności już na etapie postępowania administracyjnego, dotyczące błędnego określenia zarówno wartości mocy umownej, jak i minimalnej mocy bezpiecznej, a pomimo tego nadal przyjmował, że powód zobowiązany był do dostosowania się do planu ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku. Należy tu podkreślić, że skoro powód podjął wszelkie możliwe starania zmierzające do tego, aby (...) (jako podmiot do tego uprawniony), wskazał w planie ograniczeń prawidłowe wartości, jednak spotkał się z odmową, brak jest podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej z tytułu niedostosowania się do błędnie wskazanych wartości w planie ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku.

Z tego względu, plan ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku, nie mógł być przyjęty za podstawę ustaleń w przedmiocie przekroczenia poboru energii przez powoda w dniach 10,11 i 12 sierpnia 2015 roku, gdyż był niezgodny z treścią §9 oraz § 3 ust. 4 rozporządzenia, albowiem zawierał wartości niezgodne z umową, o treści obowiązującej od 1 sierpnia 2013 roku oraz oczywiście nieprawidłową wartość mocy bezpiecznej. Co istotne, tym samym błędem obarczona była informacja OSD z dnia 5 sierpnia 2016 roku (k. 3-4 akt adm.), w oparciu o którą dokonano obliczenia wartości przekroczeń.

Z tego też względu, niewystarczające było wskazane w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, następujące działanie: „Stąd też Prezes URE miarkując wysokość kary miał na uwadze, iż:

- 11 stopień zasilania wprowadzony był w na okresy istotnie mniejszego ryzyka dla wystąpienia niedoboru w krajowym systemie energetycznym;
- przedsiębiorstwa przenosiły produkcję na porę nocną lub dni następujące bezpośrednio po 12 sierpnia 2015 r., tj. gdy obowiązywał 11 stopień zasilania;

stąd też odstąpiono od wymierzenia kary dla godzin, w których obowiązywał 11 stopień zasilania, a odbiorca nie przekroczył mocy umownej określonej w obowiązującej umowie.” (k. 12). Powyższe nie może być uznane za prawidłowe, gdyż w dniach 10,11, 12 sierpnia 2015 roku wprowadzone były różne stopnie ograniczeń: 20 i 19 w dniu 10 sierpnia 2015 roku; 11, 19, 17 i 15 w dniu 11 sierpnia 2015 roku; 11 i 16 w dniu 12 sierpnia 2015 roku.

Z powyższego wynika, iż plan ograniczeń z dnia 15 lipca 2014 roku, nie mógł być przyjęty za podstawę ustaleń w przedmiocie ewentualnego przekroczenia przez powoda ograniczeń w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku. W świetle powyższego pozwany niezasadnie przyjął, iż powód nie dostosował się do ograniczeń w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku. W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w pkt 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 1.000,00 zł, opłata skarbową w kwocie 17,00 zł oraz koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł. Należy tu wskazać, że powód nie wykazał zaistnienia przesłanek do przyznania wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości wyżej, niż według stawki minimalnej wskazanej w treści powyższego rozporządzenia.

Sędzia SO Jolanta Stasińska